

Plastisolcoatede stålplader er i dag ikke belagt med en pvc- og phthalatafgift, idet man først senere har identificeret forbruget af pladerne. Problemstillingen med plastisolcoatede profilplader er identisk med problemstillingen for andre varer af pvc, der indeholder ftalater og som er omfattet af afgiften. Der kan f.eks. sammenlignes med specialplastisolcoatede tagrender, der allerede er omfattet af afgiften.

Plastisolcoatede profilplader bør pålægges en afgift, fordi de indeholder pvc og ftalater samt giver anledning til miljøproblemer ved genanvendelse af pladerne.

Plastisol indeholder 20-30 pct. blødgørere. Normalt anvendes diethylhexylphthalat (DEHP) og diisodecylphthalat (DIDP). Pladerne anvendes udendørs, hvor ftalaterne frigives til luft og vand.

Der findes ingen indsamlingsordning med henblik på genanvendelse af plastisolcoatede stålplader. Stålplader, som er overfladebehandlet med plastisol, giver anledning til miljøproblemer ved genanvendelse af stålet. Ved genanvendelse udsættes stålet for termisk behandling i temperaturintervaller, der øger risikoen for dannelse af dioxiner.

Det foreslås, at plastisolcoatede plader afgiftsbelægges efter det gennemsnitlige pvc- og ftalatindhold.

Justering af afgiftsgrundlaget

Det nuværende afgiftsgrundlag er afgrænset ved hjælp af henvisninger til positionsnumrene i EU's kombinerede nomenklatur (KN-koder).

Anvendelse af KN-koder til afgrænsning af afgiftsgrundlaget giver anledning til visse forvridninger, da de afgiftspligtige vareområder ikke altid svarer til udvalgte toldpositionsnumre, hvorved lignende varer behandles afgiftsmæssigt forskellig, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.

Praksis hidtil har endvidere vist, at der er behov for en anden afgrænsning af afgiftspligten for visse varegrupper, som f.eks. regntøj, da den nuværende henvisning til KN-koder har vist sig uden den ønskede virkning.

Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde ændres således, at der ikke længere refereres til EU's kombinerede nomenklatur.

For så vidt angår afgiftsfritagelsen af visse presenninger er problemet et andet, da den oprindelige fritagelse er formuleret således, at det ikke er de tiltænkte presenninger, der blev afgiftsfritaget – dvs. presenningerne til sættevogne/anhængere til lastbiler, men derimod presenninger til »trailere« i bred forstand.

Formuleringen i bilag 1, nr. 7 er derfor ændret således, at det nu fremgår korrekt af bilaget, at det er pre-

senninger til lastbiler og sættevogne/påhængsvogne til lastbiler, der er fritaget for afgiften og ikke presenninger til trailere.

3.2 Ændring af lov om afgift af CFC og visse industrielle drivhusgasser

Opdatering af afgiftssatserne

Afgiften på de industrielle drivhusgasser, HFC'er, PFC'er og SF₆ blev indført med virkning fra 1. marts 2001. De industrielle drivhusgasser bevirker, at atmosfærens evne til at tilbageholde jordens overskudsvarme øges, hvilket medfører, at temperaturen på jorden stiger. De industrielle drivhusgasser er på listen i Kyoto-protokollen over drivhusgasser, hvor udledningen skal mindskes.

Stoffernes drivhuseffekt måles i GWP (Global Warming Potential). Til sammenligning er forholdet mellem CO₂ og GWP pr. definition 1:1. Afgiftens størrelse tager udgangspunkt i de forskellige stoffers GWP, og følger den gældende afgift på CO₂ på 10 øre pr. kg.

GWP er fastsat af FN's klimapanel (IPCC) i »Second Assessment Report: Climate Change 1995«, og det er disse værdier, som danner baggrund for afgiften. Nogle af stofferne har en ganske høj GWP-værdi, og skulle afgiften følge GWP-værdien og afgiften på CO₂, kan det medføre en afgift på 30 gange stoffernes salgspris. Der er derfor indført en maksimal afgift på 400 kr. pr. kg.

Siden afgiftens indførelse er der kommet nye GWP-værdier for de fleste afgiftspligtige stoffer, da FN's klimapanel i slutningen af 2001 udgav en rapport, der bl.a. indeholder nye GWP-værdier. Det fremgår af bemærkninger til loven, at afgiftssatserne vil blive opdateret, når der foreligger nye værdier fra FN's klimapanel.

Udvidelse af listen med afgiftspligtige stoffer

Hvis et afgiftspligtigt stof ikke direkte er nævnt i loven med en afgiftssats, skal der svares den maksimale afgift på 400 kr. pr. kg. Siden lovens ikrafttrædelse er der kommet to nye stoffer på markedet, som begge har en GWP-værdi, som ligger langt under 4000 (henholdsvis 950 og 890). Ved den nuværende udformning af afgiften er disse stoffer således pålagt en afgift, som er for høj i forhold til deres GWP-værdi. Dette kan medføre, at der som følge af afgiften anvendes andre stoffer med en større GWP-værdi end for de nye stoffer.

Det foreslås på baggrund af ovenstående, samt på baggrund af ønsker fra branchen om nedsættelse af af-